

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele na vsa leta 15 gld., na pol leta 8 gld., na četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se invole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročila, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Shod zaupnih mož v Ljubljani.

(Dalje.)

Predsednik g. dr. Ferjančič naznani, da so k točkam, stoječim v razpravi, oglasili nasvete društvo „Edinost“, posl. g. J. Lenarčič in posl. g. dr. A. Gregorčič, ter pripomnivi, da društvo ne more na tem shodu nastopiti in da predlog g. Lenarčiča spada bolje k točki VII., otvori debato.

Posl. dr. A. Gregorčič pravi, da je nasvetoval, naj se v točki VI. deželni odbor kranjski ne označi kot „narodni“, ampak le kot „slovenski“, ker je naroden samo tist, ki čuti narodno in čigar delovanje je narodno, deželni odbor pa ne spada v tako vrsto, nego v njem sedé po večini le rojeni Slovenci (Res je! Dobro!).

Zbor odloči, da Tržaški zaupni možje lahko predloge „Edinosti“ zastopajo kot s oje.

Posl. prof. M. Mandić priporoča glede na to, da se načrti resolucij sklicujejo izrecno na resolucije shoda slovenskih in istrsko-hrvatskih poslancev z l. 1890, glede na to, da dosledno II. točka pošteva tudi istrske Hrvate in naposled glede na to, da je politično delovanje Hrvatov in Slovencev v Istri in v Trstu nelodljivo, — naj bi se v resolucijah povsod zraven slovenskega, imenovalo tudi istrsko-hrvatsko. Predlaga nadalje, naj se glasi točka I.: „Vsi za ohranitev slovenskega in istrsko-hrvatskega naroda in njegove zemlje, za gojitev in nekršeno javno veljavo slovenske in istrsko-hrvatske narodnosti, slovenskega in hrvatskega jezika vneti Slovenci in istrski Hrvati, katerim je zlasti tudi pri sri, da se s primernimi sredstvi razvija kulturna vzajemnost z vsemi slovanskimi plemeni in politična vzajemnost z avstro-ogerskimi Slovani, naj se za odločno in nemahljivo delo v ta namen združijo in organizirajo po vseh slovenskih pokrajinah in v Istri.“ — Iz začetka točke V. naj se izpuste besede od „Obrat“ do „čuta“, a uvod naj slóve: „Slovenci in istrski Hrvati kot versko-nravstveno in dinastično čuteči narod zahtevajo...“

Predsednik opozori, da je osnovni odbor radi gladkeje dikcije vzajemnost med slovenskim in istrsko-hrvatskim narodom, oziroma njunimi poslanci označil splošno v II. točki, kakor je to v resolucijah poslanskega shoda z l. 1890.

Gosp. posl. dr. Anton Gregorčič: Slavna gospoda! Ko se je sklical pred dvema letoma prvi katoliški shod v Ljubljano, prišli smo tudi Goričani ter dejanski se udeležili njegovega dela. V odseku za narodno organizacijo sem poudarjal z ozirom na Goriško, da pri nas ni načelnih razlik, da nam je mogoče in potrebno združenje na podlagi verske resnice, katero vsi priznavamo. Vidnega združenja nismo dosegli, a zdi se mi, da v moji ožji domačiji niso več nasprotstva tako velika, kakor so bila prej. Katoliška načela priznava pri nas vsakdo, a tudi narodnih načel nikdo ne taji. Kar brani, da nismo še popolno jedini, so razne slabosti. Preteklo poletje sva imela z velezaslužnim grofom Alfredom Coroninjem več volilnih shodov ter poudarjala, da goriški Slovenci smo katoliški, slovenski in avstrijski narod, in vse nama je pritrjevalo z veliko navdušenostjo, duhovstvom in svetno ljudstvom. V tem smo jedini.

Za danes nas je zopet povabil v Ljubljano osnovni odbor na shod zaupnih mož, in zopet smo tu. Kaj nas je prignalo? Osnovni odbor pri-

poroča v V. in VI. resoluciji, naj se Slovenci za odločno in nemahljivo narodno delo združijo in organizirajo po vseh slovenskih pokrajinah na verski in narodni podlagi. Ko gre za združenje, ko gre za organizacijo, smo tudi goriški Slovenci pri rokah. Malo nas je Slovencev, in še ti naj bi bili mej seboj razdeljeni in morda celo v prepiru? Kdo si more misliti večjo nespamet od te? Le sovražnik, ki hoče naš pogin in vsa hudo, nam more kaj takega želeli ali na to delati. V slogi je moč! Zato bo vsak Slovenec, ki hoče dobro svojemu narodu, deloval za združenje. To je tudi naša želja, zato smo prišli k današnjemu shodu.

Znano vam je, gospoda, da se z jedne strani poudarja narodnost, z druge pa vera, in to daje povod prepričanju, kakor da bi ne mogel biti Slovenec ob enem naroden človek in veren katoličan. Kdor je res naroden in ljubi svoj rod, se bo potegoval za vse njegove svetinje, ko bodo v nevarnosti: za gmočno blaginjo, za omiko, za politične in jezikovne pravice, in tudi za katoliško vero, ki je njegov najdražji zaklad. In kdor je v resnici veren katoličan, se bo potegoval za vero in za vse druge pravice narodove, ki imajo v verskih resnicah svoj najtrdnější temelj in svojo zaslobo. Narodnost in vera se torej dasta družiti, in sicer tako, da narodnost dobiva v veri svoje požlahtnanje in svoje merilo.

Ker pa ni lahko, da bi kdo na vseh poljih, v vseh strokah deloval za svoj narod, bodimo hvalni vsakteremu, ki deluje v svoji stroki, v svojem delokrogu, po svojih močeh. A to pa smemo zahtevati od vsakega Slovenca, zvestega sina svojega naroda, naj ne podira nobene blaginje narodove, naj ne ovira nobenega podjetja, ki služi v resnično korist narodu. Pri narodnem delu potrebujemo vse svoje ljudi, nikogar ne odbijajmo in nikogar ne podimo od sebe, ki hoče delovati v soglasji s temi načeli. Skrbimo, da bo delavec vedno več in da se vsi ti delavci združijo pod jedno zastavo, pod tisto staro in slavno slovensko zastavo, katero so nosili Slomšek, Einspieler, Bleiweis in drugi delavci in borilci na narodnem polju.

Ker kliče I. in še bolj VI. resolucija k organizaciji, ki naj bi obsejala vse sloje naroda, k združenju na podlagi verskih in narodnih načel, zato smo tudi Goričani prišli k shodu s srčno željo, da bi se to, če tudi le polagoma, v resnici doseglo.

Slavna gospoda! K VI. resoluciji še posebej par besed. Pričujoča resolucija spominja na dogodke zadnjih dveh let v naši domovini. Pravi, da se je sestavil program, ki nima narodnosti kot smoter. Ni dvoma, da te besede merijo na program katoliškega shoda. Ta program ima kot prvi in glavni smoter versko-nravno vprašanje v mnogovrstnih odnošajih, vendar kot tak ne izključuje narodnosti, katero marveč na več mestih izrecno poudarja. V tem oziru naj omenjam njegove resolucije k šolstvu. Jednako odločne so njegove resolucije o narodni organizaciji. Omenjen shod je imel pa tudi svoje razloge, da se je živo poprijel verskega vprašanja. Skoro se mi zdi, da oni program po svoji vsebini bi ne mogel podpirati brezbriznosti in nemarnosti v narodnih ozirih, ali podpiše ga lahko tudi tak, kdor ni Slovenec. Oprekati se tudi ne da, da posamezniki program tako umevajo ali tako izvršujejo, kakor ni narodu v prid. Program katoliškega shoda pa po svoji vsebini ni obžalovanja vreden, ker je tak, da se mu z verskega stališča mora pritrjevati. Obžalovati je le,

da so okoliščine nanesle razdvojitve. Ali upa jmo da je ta razdvojitve le začasna; ona utegne biti še koristna, ako jej bo namreč sledilo združenje vseh Slovencev na versko-narodni podlagi, še krepkejša in še močnejša nego je bilo kedaj. V to naj bi pripomogel današnji shod in njegove izjave! (Odobranje.)

Kar se tiče predloga g. prof. Mandića, omenja govornik, da se je vprašanje o politični vzajemnosti z avstro-ogerskimi Slovani razpravljalo že na shodu poslancev l. 1890 in je bilo to tisto, ki je največ časa zahtevalo. Tedaj se vzajemnost v takem obsegu ni vzprejela in bilo bi tudi sedaj, če hočemo delati složno, najbolje, ako se držimo stališča shoda l. 1890 in odobrimo resolucije, kakeršne so v načrtu. (Dobro! Dobro!)

Gosp. Fr. Podgornik pravi, da hoče le na kratko utemeljiti Tržaške predloge. Opozarja, da osnovni odbor sam pravi, naj se razvija kulturna vzajemnost. Kako pa je mogoče doseči to, ako ne bomo skrbeli za primerna sredstva in ako jih moramo še le iskati? Zato naj se bi sprejel dodatek: s „primernimi sredstvi“. Gosp. poročevalec je sam povdarjal z odobravanjem vsega zbora, da Slovenci le v zvezi z drugimi Slovani kaj dosežejo in da so toliko dosegli jedino s pomočjo družih Slovanov. Zatorej je neopravičeno očitanje, da naši predlogi predalječ segajo; naša resolucija je itak pohljevna, ker je dovolila Slovincem le to, kar je dovoljeno že drugim Slovanom avstro-ogerskim. Torej je gospod predlagatelj prof. Mandić imel popolnoma prav, da je povdarjal to in takšno politično vzajemnost, jaz bi še dodal, specijelno s Hrvati. Ako je poslanski shod druženo s Hrvati iz Istre povdarjal združenje in se držal te pravice, kar se tiče Hrvatov te polovice, imamo tudi danes pravico povdarjati splošno politično postopanje z drugimi avstro-ogerskimi Slovani. Kar se tiče VI. točke, dejal je vrli naš starosta prečastiti gosp. Luka Svetec o verskem in dinastičnem čutu, da tega nam priporočati ni treba. To je tisto, kar so zaupni možje Tržaški želeli, da bi se nekoliko drugače štilizovalo. Gospod Svetec je tam povedal, da Slovenci ne potrebujejo nobenega imperativa, njim ni še le treba posebne skrbi obračati na to. On je to kot faktum podal in posebno povdarjal, da, ko so Slovenci pred 10 leti praznovali 600 letnico, kar je Kranjska prišla pod to dinastijo, teh 600 let nikdar niso prelomili zvestobe. Ako bi pa to ostalo v načrtani obliki, je mogoče misliti, da je ta resolucija naperjena proti panslavizmu. Zatorej je odveč, priporočati še dinastični čut, in jaz predlagam, da bi se to stavilo v indikativ ne pa v imperativ. Slovenci in Hrvati smo že sami ob sebi dinastiji do cela udani, zatorej naj se nam ne vleva tega posebej v resoluciji, (Dobro! Res je!) še manj narodni stranki, o kateri smo prepričani, da je eminentno dinastična in kateri želimo najboljše bodočnosti. Gospod Svetec je tudi rekel, da se je ta stranka imenovala vedno narodna stranka; kadar je javno in očitno nastopila, se ni nikdar govorilo o drugi, kakor narodni stranki in vedno se je povdarjala narodna stranka, dasi je v tistem času bil zastopan v njenem krilu ves slovenski narod, to je bilo, kar jih je tudi največ k narodnemu delu spodbujalo in osrčevalo. (Dobro!)

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. decembra.

Volilna reforma.

Vlada se trudi na vse možne načine, da doseže glede volilne reforme kompromis in sicer na tak način, da bi število konservativne svoje zahteve levičarjem in Poljakom. V to svrhu hoče tudi, naj se voli pododsek odseka za volilno reformo in da bi bili koaliranci sami mej sabo, zahteva, naj se v ta pododsek ne voli noben opozicionalec. Teme se upirata Morsy in Dipauli, levičarji in Poljaki pa so pripravljeno vstreti tej želji naše „parlamentarne“ vlade. Sploh se mora priznati, da se konservativci še dosti odločno zoperstavljajo levičarsko-poljskim nakanam. Zatrjuje se, da nikakor ne bodo privolili, da se ustanovi peta kurija, kakor jo žele levičarji in Poljaki. V Hohenwartovem klubu so se slovenski koaliranci baje ustavljali zahtevi, naj bi spet dež. zbori volili državne poslanca, češ, da bi potem slovenske manjšine ne imele zastopstev. Odgovarjalo se jim je, da bi se premenili tudi volilni redi za posamične dežele tako, da bi se zavarovale manjšine. — Včeraj je bil odsek za volilno reformo zopet zbrana na sejo. Prvi je govoril dr. Kraus in razvil neke posebne nazore. Poljak grof Pininski je v imeni poljskega kluba izjavil, naj bi se posvetovanja vršila na podlagi načel, katere je svoj čas formulovala vlada, ter s posebnim ozirom na Rutowskega načrt. Nadalje je izrekel željo, naj se stvar izroči pododseku in prosil konservativce, naj projekta ne odklonijo kar na kratko, češ, da se bo dalo marsikaj spremeniti. Mladoteh dr. Slavik je vprašal ministerskega predsednika, ali ne misli premeniti krivice, katero dela sedanjí volilni red kmetiskim občinam. Zahteval je, naj se odpravi volilna pravica trgovinskih zbornic. Če se ne zapusti stališče politične posesti, tako sploh ni doseči pravične volilne reforme. Če se ustanovi peta volilna kurija, bode v njej v posamičnih volilnih okrajih imelo na etotisoče volilcev tisto pravico, kakor deset veleposestnikov. Poljak dr. Rutowski je zavračal idejo, naj se kot samostojna vrsta priznajo organizovani delavci, nasprotujoči vsem sedanjim socialnim in političnim uredbam. Zato bi bilo dobro, da se delavcem pridružijo elementi, priznavajoči sedanjo družbeno uredbo. To se pa doseže z ustanovitvijo pete kurije. Mladoteh dr. Brzorad je konstatoval, da koalicija neče splošne volilne reforme, da si drugače pravične reforme ni moči doseči. Malorus dr. Romančuk je povdarjal, da dosedanje posvetovanje ni imelo pozitivnega uspeha in se je izrekel zoper volitev pododseka. Poljak grof Stadnicki se je izrekel v smislu grofa Pininskega. Pojasnjeval je potem vprašanje o volilni reformi s poljske narodnega stališča, ker je njegova stranka sarodna in avtonomična. Avtonomija je Poljakom sredstvo za gojenje narodnosti. Poljaki priznavajo, da je volilna reforma potrebna, a izvršiti jo je tako, da bo to primerno narodnim idealom. Tudi mi moramo ohraniti tisto svojo posest, valed katere smo sadobili svoj upliv. Ustanovitev pete kurije je najboljša jamstvo, da se narodni interesi ne bodo kršili. — Razprava se je potem ustavila.

Taaffe straši.

Smešno je že, kako se koaliranci boje grofa Taaffe. Kar strese jih, če slišijo njegovo ime, ko pa je neki oficijozni naznamil, da je Taaffe tako čvrst in zdrav, da misli čez zimo ostati na Dunaju, takrat je koalicijo začelo trgati po vseh udih. Z vnanji liati se norčujejo. Tako pravi „Frankfurter Zeitung“: Na dan obletnice sedanjega ministerstva so se ljudje spomnili grofa Taaffe, in celo taki, ki so mu vedno oporniki, niso več dvomili, da se sedanja vlada z njegovo ne more meriti. Slučaj je nanesel, da se je Taaffe tiste dni preselil zopet na Dunaj in že vest o tem je stresla koalicijske oficijozne tako, da je jeden njih izrazil svoj strah s posebnim člankom. Da je Taaffe, katerega je koalicija navidežno uničila, še vedno „bodoči mož“, to je za impotentnost koalicije najbolj karakteristično. Tudi „Berliner Tagblatt“ piše v istem smislu. Pravi namreč: Ko je bil Taaffe zašel v zagato, nastala je koalicija. Če se ta razbije, nastane kaos ali pa se obnovi Taaffeov sistem. Zvedeni in spretni Taaffe je bil zadnji čas že večkrat svojih prijateljev kandidat za ministersko predsedstvo in mnogo je takih mož, ki so uverjeni, da pride spet na krmilo, čim razpade koalicija. Nemci naj se drže koalicije, ker imajo tako vsaj nekoliko upliva na vlado, zato pa je na vsak način ohraniti nje podlago: porazumljenje mej koaliranci.

Koalicija.

Staročeski „Politiki“ javlja nje Dunajski poročevalec, da mu je neki jako uplivni član Hohenwartovega kluba rekel: „Položaj je jako resen, upanja je malo, da se reši volilna reforma. Poljsko-nemška zveza stoji na jedni strani, konservativni klub stoji na drugi. Vlada je v neugodnem položaju, tembolj, ker bi obema nasprotujočima si strankama rada ustregla. Koalicija je omajana. Tej karakteristiki sedanjega položaja je dodal ta uplivni član konservativnega kluba željo, naj bi se „zmernejše“ češke stranke združile, da bi bile v odločilnem trenutku faktor, kateri bo pri sovih kombinacijah upoštevati.

Vnanje države.

Nemški državni zbor.

Danes se snide nemški državni zbor na novo zasedanje. Zanimanje za njegovo delovanje je veliko, saj je jasno, da je vsa nemška politika krenila na nova pota. Najvažnejše je pač vprašanje, dobili vlada večino parlamenta na svojo stran, ali ne. Centrum bo odločil, in da provocira odločitev, bo koj v jedni prvih seji zahteval, naj se dovoli jezovitom vrnitev na Nemško.

Asijsko vprašanje.

Kaže se, da se iz kitajsko-japonskega spora izčrni veliko mejnarsko vprašanje, katero se bo lahko imenovalo vzhodno-asijsko. Angleška diplomacija je ogorčena, da se jej ni posrečilo, usiliti Japonski svojega posredovanja. Seveda bi bila posredovala na korist Kitajski. Japonska vlada je tudi odbila ponujeno pogajanje glede miru, pri katerem bi bil imel biti posredovalec Anglež Detring ter vzprejelo posredovanje Združenih držav, sedaj pa namerava celo Kitajsko prisiliti, naj sklene z njo ofenzivno in defenzivno alijanco. Angleška bi se rada zagotovila vsaj neki upliv v vzhodni Aziji, zato je naročila admiralu Freemantlu, naj okupira otoke okolu Sainghaja. Zajedno skuša diskreditovati Japonce; pripoveduje, da so v Port-Arturju pomorili mnogo ljudi, kar je aeresnično. Tudi Rusija se vznemirja. Čuje se namreč, da misli Japonska anektirati vse zavzete kitajske pokrajine in seveda tudi Korejako. „Novosti“ pravijo: Glede posredovanja evropskih veleni je težko kaj reči, ker Nemčija neče sodelovati. Rusija pa mora japonski vladi sporočiti pogoje, katerih se mora pri sklepanju miru s Kitajsko držati: Koreja mora ostati nevtralna, jeden del Mandžurske pa se mora združiti z Rusijo. Oboje je za Rusijo absolutno potrebno. Novega Bospora ni smeti ustanoviti v Aziji, zakaj naravni konec sibirake žel-znice je morje. „Novoe Vremja“ piše: Japonska ni zadovoljna niti s svojimi zmagami niti s pomiznostjo premaganca. Morda zahteva celo odpravo kitajske dinastije in razdelitev Kitajske. Situacija v vzhodni Aziji zanima vse evropske države in te bodo od Japonske morale tirjati pojasnil glede njenih namerov.

Dopisi.

Iz Podgrada v Istri, 3. decembra. [Izv. dop.] (Najnovejši „hetzlied“.) Modrost, prožnost in previdnost g. Lojzeta s Krasa je velika. On, rodod Slovenec, pazno skrbi, da se naš narod ne bi navzel onega duha, ki je kvaren — italijanski hegemoniji, ki bi zabrazil — razne sleparije in zapeljavanja. — Lepo, ubrano petje je vendar jeden glavnih pogojev narodovega napredka. In baš petje bilo je do sedaj pri nas povse zanemarjeno. Pač, dva poskusa, izobraževati naše priproste pevce, imela sta početkom najlepše uspehe. Ali ostala sta samo poskusa, kajti poučevanje je obakrat prenehalo bodisi, kakor trdijo nekateri, valed malomarnosti pevovodij, bodisi, kakor se tudi čuje, valed migljaja od zgoraj! In po slovenskem Podgradu tulile so se zopet nesramne, tržiske poulične spake! — Prišel je v Podgrad vrli glasbenik gosp. Rašna, zbral pevce in jako lepo uglašil pesmico, katero spodaj navajamo. Zavladalo je veliko veselje mej pevci in prebivalstvom sploh. Namera bila je, poučevati narodno in cerkveno petje. Ali to ni bilo po volji dvem, trem nepoštenjakom. Posebao so zdvijali, ko so čuli vsebino omenjene pesmice. — Obrnili so se za pomoč k Slovincu s Krasa in ta proglasil jo je kot „hetzlied“. S tem hotel je ovirati pouk v petji in dosogel res pri naši gdi učiteljici, da je odpovedala svojo sobo in harmonijo, katere je do zdaj hvalevredno in radovoljno prepuščala v porabo. — I kaj je vendar tako strašnega v tej pesmi? Evo je:

Slovinci mi pošteni smo
Škarjotov nečemo
Z vragovi naj se bratijo
Nas naj ne motijo.

Kdor je z njimi, ta ni z nami
Izdajalca d'nar omami
Mi prodali se ne bomo
Poštenjaki vedno bomo.

Čast. Čitatelj sodi sam, jeli to „Hetzlied“ ali izraz poštenega značaja. — Gospod slovenski Lojze pa naj bi se raje brigal za druge vrlo važne stvari, n. pr. tudi za to, da bi se v gostilni njegovega udanega prijatelja ne dajale gostom pokvarjene jedi, po katerih užitku nastopajo smrtne nevarnosti!

Efektno srečanje „Glasbene Matice“ v Ljubljani.

Zrno do zrna pogača,
Kamen do kamna palača.

N. pr.

Visoka c. kr. deželna vlada za Kranjsko je z odlokom z dne 15. septembra 1894. leta, št. 11.831 prijavila odboru „Glasbene Matice“ v Ljubljani, da

je na njegovo dotično prošnjo visoko c. kr. finančno ministerstvo dovolilo z ukazom z dne 20. avgusta 1894. leta, št. 38.008 društva efektno srečanje s 20.000 jednokromskimi srečkami na 300 dobitkov, katere je izsrebiti tekom leta 1896., — da isto s izkupilom popravi in priredi svojo društveno hišo.

Ta naredba dovoljuje „Glasbeni Matici“, da stopi tekom bodočih dveh let pred slovensko občinstvo in ga naprosi milosrdnega in blagovoljnega sodelovanja pri tej društveni finančni operaciji.

Ker je „Glasbena Matica“ na njenem današnjem stališču, kakor tudi po svojem namenu in sredstvih narodno strokovno društvo prav posebne veljave in jo je v tem osiru uvrščati v prvo vrsto naših kulturnih društev obšega pomena, in ker je na drugi strani 10.000 gold., katere bi društvo botelo od slovenskega občinstva v le moralški obrestovano nepovratilno posojilo, v jednakih slučajih za gospodarsko položanje našega naroda znatna svota, — postane izvestno njeno efektno srečanje kulturnega in narodno-gospodarskega pomena.

Kaj je vzrok temu srečanju, kaj pogaja tak korak in kaj opravičuje „Glasbeno Matico“ k temu koraku? Kak je konečni smoter, kaka so sredstva, s katerimi proizvede in zagotovi to svoje srečanje, kak bode učinek temu srečanju? To je resno, trezno premisliti drugo k drugemu, brez emfaze, brez fulminantnih fraz; preiskati je dejstvo kot tako in presoditi njegov pomen, ker časi obšega in stalnega narodnega navdušenja so prominuli in natančno, da skeptično premišljuje dandanes vsak rodoljub, jeli mu to in ono hasne ali ne, predno poseže v žep. Kipečo narodno navdušenost naha;amo trenutkoma — dve leti pa sta v današnjem življenju že dolga doba. —

V kratkem premine triindvajset let, kar so rodoljubni glasbeniki na geslo: „Svoji k svojim“ osnovali v beli naši stolici „Glasbeno Matico“ (7. januarja 1872. leta), ki bodi Slovincem na glasbenem polji to, kar jim je na slovstvenem „Matica slovenska“. Skromen je bil začetek; rojenice detetu v zibelj niso sipale ni bagra ni zlata; narodna navdušenost v zvezi s čutno dejansko potrebo je rodila društvo ob času, ko je sovražna slana najhujše morila na narodnem polji.

Dasi si je „Glasbena Matica“ nastavila takoj društvene namene v malone sedanjem obsegu, vendar je izvrševala prvo desetletje le nekateri in bila je le glasbeno-literaren zavod, ki je zalagal dobre kompozicije, razpisaval nagrade za najboljša domača glasbena dela in pospeševal nabiro in izdajo slovenskih narodnih pesnij. Prvo to svojo zadačo vršila je do današnjega dne tako vestno, da je nabrala do tisoč skladb, katerih večino je izdala in jih v več nego 300.000 iztisih razposlala mej slovenski sarod; z najboljšimi teh skladb udeležila se je dostojno tudi leta 1892. mejnarske Dunajske razstave za glasbo in gledališča in je torej smelo poročala v svojem letošnjem „Izvestju“: „malone vse, kar imamo Slovenci do sedaj glasbene literature, izdala in založila je „Glasbena Matica“.

Ko je društvo prebilo najtežje čase prvega desetletja, otvorilo je svojo glasbeno šolo v Ljubljani (15. novembra 1882. leta). Vstopilo je prvo leto 28 gojencev, katere so poučevali trije učitelji za vsem 250 ur. Odtlej pa se je leto na leto množilo število učencev, tako, da je letos doseglo vrhunec z 286 upisanimi gojenci.

Štirje na konservatorijih v Pragi in na Dunaji izveščani in izprašani stalni učitelji vodijo pouk v teoriji, harmoniji, kontrapunktu, zborovem in solopetji, na klavirji in godalnih; tem se pridružujejo še začasni drugi učitelji za popolnitev in za pouk na pihala.

Sola naše „Glasbene Matice“ je največja na vsem avstrijskem jugu in postane, dal Bog, še kedaj slovenski konservatorij v besede najpravem pomenu. Dvajset let stoprv deluje to učilišče in vendar se je na njem izgojilo že lepo število pevcev in glasbenikov, ki nosijo njeno slavo po vsem slovenskem svetu, da šestero bivših gojencev je obiskovalo ali še obiskuje z odličnim uspehom konservatorije na Dunaji in v Pragi in ponese ime naše glasbene šole upravičeno še dalje.

Prvi stalni učni načrt ustanovil se je za prostano učilišče že leta 1888, v preminolem letu pa

Dalje v prilogi.

se je sestavil uprav mojsteraki učni načrt, po katerem je za teorijo, harmonijo, kontrapunkt, deško in deklislo pa možko zborovo petje določenih po dvoje, za solopetje petero, za klavir osmero in za gosli šestero poučnih razredov; le-tam se dostavi po potrebi še „višja šola“, v kateri si more pridobiti nadarjen gojenec še zadajo predstopajo pred - virtuoznosti.

Pred štirimi leti (9 oktobra 1890.) razvila se je „Glasbena Matica“ tudi v koncertni zavod; ustanovil se je samostalni moški pevski zbor kot integrirajoč del društva in se pomnožil leto pozneje še z ženskimi pevskim zborom. Oba števeta skupno nad 120 članov, katere je ob izrednih prilikah možno podvojiti s šolskimi zbori. Društvu je vsled ces. in kr. vojnega ministerskega odloka poleg tega pri koncertih vedno na razpolago vojaška godba pod vodstvom društvenega pevovodje.

Dasi je „Glasbena Matica“ že leta 1888 priredila velik koncert in so se preje leto na leto izvrševali šolski „koncerti“, vendar je v glasbenem oziru važna le zadnja štiriletna doba, v kateri je pevski zbor v dvanajstih koncertih nastopil v vsem štirinajstkrat. S tem se je zagotovil ljubljani umetniški užitek velike vrednosti, pa tudi prerodila ali boljše vzgojila stroga slovenska časnikarska kritika in ž njo glasbeni ukus našega občinstva.

Zgodovinski koncert Gallusov, koncert Dvořakove „Stabat mater“ in oni Haydnovega „Stvarjenja“ ostanejo pač vsakomur v spominu, priborili so si za nas in za obči glasbeni svet stalno vrednost.

Temu svojemu delovanju pridružila se je v minulem letu še utemeljitev glasbene knjižnice, ki bo obsejala zlasti slovanske in slovenske skladbe. Temelj knjižnici pa je položila zbirka glasbenih proizvodov rajskih cesarjev Ferdinanda III., Leopolda I. in Josipa I., katero je podarilo „Glasbeni Matici“ visoko naučno ministerstvo. Pristopna bo knjižnica le društvenikom. Tudi ustanovitve v glasbenega lista nam je v kratkem pričakovati.

Na drugi strani pa je stopilo društvo sedaj na čelo gibanju za osnutek „zveze slovenskih pevskih društev“, kar pačavedoči o njega pomenu celo v bodočnosti.

„Glasbena Matica“ pa sme tudi izven Ljubljane za ista osnovati glasbene šole, in izvestno bi društvo rado pomaglo k temu, če kdaj nanesejo na to razmere, dasi bode seveda vsikdar prvo pozornost obračala na nadaljni razvoj svojega prvega deteta.

To je slika „Glasbene Matice“ v nje današnjem položaji; lahko ji je prorokovati še lepo bodočnost, vendar je ta le mogoča, ako se izdatno zagotovi njeno gmočno stanje. Da nima „Glasbena Matica“ stalnih letnih podpor, one visoke c. kr. deželne vlade s 400 gld., slavnega deželnega zbora kranjskega s 600 gld., posebnop a še one slavnega občinskega sveta deželnega stolnega mesta Ljubljane s 1000 gld. in končno one slavne kranjske hranilnice z 200 gld. bi niti izhajati ne mogla — niti obstati v današnjem obsegu.

Kaki so pač drugi doneski in dohodki? Mala društvenina 2 gld. na leto in člana in še manjša ukovina 1 gld. 50 kr. na mesec in gojenca, katerih vsaki šest je oproščen ukovine ali celo vpisa; ne, so redni doneski društvu, katerim se pridružujejo še dohodki koncertov, kateri pa ne donesajo posebnih in za splošno upravo znanih prebitkov in slednjič skupila za društvene muzikalije.

S temi in takimi dohodki pač ni mogoče posebnih zakladov zbirati in denarja nakladati, dasi vestni odbor s temi skromnimi dohodki ravna po najboljših močeh; da, celo hišo je kupil za svojo šolo, seveda le s pomočjo blagovoljnega sodelovanja slavnega deželnega zbora kranjskega in slavne mestne hranilnice Ljubljanske, ki sta za nakup potrebnosvoto 15.500 gld. „Glasbeni Matic.“ posodila; „Glasbena Matica“ dala je s tem svojim zavodom dom. Kako težavno je društvu, ki prouzroča mnogo nemiru in hoje, najti stalnega stanovanja, misli si lahko vsak sam; najbolj pa spričuje to nepriljubljenost, da so zavodi „Glasbene Matice“ sedaj že v — sedmem stanovanji.

Z nakupom hiše storil je odbor „Glasbene Matice“ vse, kar se je dalo v dosedanjih razmerah storiti, nedostaja pa mu sredstev, da to hišo primerno priredi za šolo. Kdor vé, koliko stane vzdrževanje velikanškega zasebnega učilišča, kdor vé, kako je treba štediti za vsak vinar — in kdo bi ne poznal naroduostnih naših gospodarskih odnošajev —

ta tudi vé izvestno, da je lepo in popolnem zadošča, če se le v društvu ne doseli nevarna rak-rana stalnih primankljajev v letnih sklepovnih računih.

Troški za koncerte, oni za društveno upravo, za izdajo in nakupovanje muzikalij pokrijejo se pač sami z dohodki koncertov in društvenino, nikakor pa ne izhaja šola s svojimi dohodki in uprav to mesto je mej troški, kateri so narasli na rednih 9—10.000 gld., najvažnejše in največje.

Šola, v kateri se vzgaja naša mladež v lepi glasbeni umetnosti, je ono težišče, katero prouzročuje društvu največja bremena, slovenskemu narodu pa največjo korist; in v njeno, te šole korist je sedaj prirediti novo stanovanje.

Didaktiški in gmočni oziri vodili so odbor „Glasbene Matice“, da ni iakal stanovanja in domu v kak-m javnem narodnem poslopji; za šolo ni mesta tam, kjer se vrše zabave in kamor zahaja občinstvo, katero ne misli na pouk, pač pa na zabavo. Pa tudi troški bi bili v enakem poslopji toliki, da bi jih društvo ne zmoglo, v tem ko se hiša „Glasbene Matice“ sama izplačuje, davke opravlja in vrh tega še prihrani visoko najemnino za stanovanje društveni blagsajnici.

Mestna občina Ljubljanska je dala v to svrho že prvi donesek, dovoljujoč društvu poseben vhod preko njenega zasebnega zemljišča, da s tem pripomore k boljšemu napredku in lažjemu razpolaganju s šolskimi prostori, na tebi, narod slovenski, pa je, da storiš, česar še treba.

Namen srečkanju je, pridobiti si tem potom sredstev za prireditev dosedanjih hišnih prostorov v šolske sobe. — Mali, skromni letni dohodki „Glasbene Matice“, h katerim še ni nikdar društvo na pomoč pozvalo vsega naroda slovenskega, izključujejo kar naravnost izvršitev te nujne potrebe, zato pa silijo odbor k temu koraku; če ga vodi pri tem tudi društva veliki ugled in še večja zasluga za narodno proučevanje in pa možnost, da, gotovost, da se ta zasluga še poveča — mislimo, da je odbor le pravo zadel in to tembolj, ker bode ugodna izvršitev te operacije le v blaginjo sinov in hčera onega naroda, do katerega se obrača s svojo prošnjo.

Pred dvanajstimi leti se je mej slovenskim narodom izvršilo efektno srečkanje v prid „Narodnemu domu“, katero je, seveda na veliko širši podlagi zasnovano, a ob neprimerno neugodnejših razmerah izvršeno, doneslo društvu lepo svoto 15 298 gld. 18 kr. dohodkov; koliko gotovejše je današnje podjetje, ki se vrši ob razmerno ugodnem narodnogospodarskem položenji slovenskem in ko je vsa svota neprimerno manjša.

Črtež za žrebanje efektnega srečkanja, katero priredi „Glasbena Matica“ za ureditev glasbenega doma je sledeči: Odbor „Glasbene Matice“ izvrši srečkanje po posebnem odseku petorice; temelj srečkanju je 300 dobitkov, kateri se nabavijo od občinstva potom prošnji, primankljaj pa dopolni društvo. Vsi dobitki vpišejo se zaporedoma, kakor dobajajo, v zapisnik in se z imenom darovatelja pred žrebanjem natisnejo in izroče darovateljem v znak potrdila.

Za te dobitke izda „Glasbena Matica“ 20.000 srečk, vsako po jedno krono. Srečkanje se izvrši dne 15. oktobra 1896. leta v Ljubljani pod vodstvom c. kr. vladnega komisarja.

Izid žrebanja, katero se izvrši brez glavnih žrebv v zaporedni aritmetični vrsti, prijavise precej in razglasi po Ljubljanskih treh dnevnikih in razpošlje tudi v posebnih iztisih. Izžrebani dobitki se pošiljajo proti izvorni srečki na troške prejemnikove.

Dobitki, ki se do 15. decembra 1896. leta ne zahtevajo, zapadejo podjetji.

Dasi so troški za jednako podjetje veliki, — finančna uprava zahteva, kakor znano 10% naznanjenega viška pri srečkanji — vendar se bodo izvestno pokrili potom radodarnosti odličnih slovenskih razumnikov ne glede na stan in spol darovi za dobitke, ki so podlaga, temelj in pogoj srečnemu izdu vsakega srečkanja.

Sredstva, s katerimi proizvede „Glasbena Matica“ to srečkanje v blagi namen, so znana, kak pa bode učinek, to je odvisno od Tebe, narod slovenski, od Tvoje darežljivosti, razumnosti in naše.

Velike so žrtve za narod in narodne namene, povsodi in povsodi kamor se Slovencu ozre oko, treba je podpore, a to je prvo darilo, katero nakloni zvesti svoji „Glasbeni Matici“:

Odperto srce in odprte roke

Imej za trepečega brata.

pravi slavni naš pesnik in isto ponavljamo za njim i mi.

Uprav za umetnost daroval je revni naš narod le malokdaj, utišati treba je bilo hujših potreb, sedaj pa je prišla priložnost, da se iskaže gorečnim tudi za to stroko. Kakor je redko moledovala doslej naša pasterka glasba pri durih slovenskega naroda, tako bode tudi v bodoče. Zdaj pa, ko je nastopila sila za nadaljni vspešnejši razvoj, obrača se glasba do svojega naroda proseč ga, da podari tudi na njen žrtvenik mali dar, katerega srečnejšim potomcem sto in stokrat povrne. Usluga, katero naš narod s tem jednemu svojih najodličnejših otrok nakloni, ne ostane brezplodna, vrnila mu bo marveč tisočero obresti.

Rodoljubni Slovenec! Ko dobiš v roke zapisnik dobitkov, ne premissluj dolgo in sezi v žep; če ti je sreča mila, poplača se ti jedina krona obilo, — če pa ne, obudi se ti zavest, da nisi dal svojega doneska v ničeve roke, temuč pomagal društvu in vsemu narodu k srečni završitvi blage in občekoristne namere v podobu tega efektnega srečkanja.

Narodno razumnistvo bodisi duhovno ali posvetno, katero si vsikdar stalo rodoljubnim činom na čelu, vznesi se in postavi neomejeni rodoljubnosti tudi sedaj bodreč izgled s tem, da doneskaš k nji v prvi vrsti dobitke in vržeš čim lepši utež na tehtnico, od katere je odvisen kolikor toliko lepši prospeh vsega podjetja.

Domače stvari.

— (Zvršilni odbor narodne stranke) je imel v nedeljo svojo prvo sejo, v kateri si je izbral svojim načelnikom g. dr. K. vit. Bleiweisatrateniškega, primarija in podžupana Ljubljanskega, ter se tudi sicer konstituiral. Storil je potem več sklepov, kateri se tičejo najvažnejšega naročila od strani zbora zaupnih mož, namreč podrobne organizacije stranke.

— (Slovensko gledališče.) Kakor zeno po ljubljani zaročenki, tako je že slovensko občinstvo koprnelo po svoji „Prodani nevesti“ in željno čakalo, da ga vrisakaje pozdravijo prvi glasovi vrtin časte ouverture. Ne dá se tajiti in na čast je slovenskemu gledališču, da je do zdaj na našem odru največji uspeh dosegla Smetanova mojsterska opera. Različnost in mnogobojnost prizorov, preprosto komično zapletenje, lahko doumna glasbena karakteristika nastopajočih oseb od globokočutne neupogue Marinke do lahko karikiranega Vaška, pristna narodna melodioznost in graciozna instrumentacija in za naše razmere zares dovršena predstava nam razlagajo globoki utis, ki ga je napravil ta najpopularnejši slovanski umotvor lani kot novost, in navdušenje, s katerim je občinstvo včeraj pozdravljalo ljube svoje znance. Največja zasluga za umetniški uspeh gre g. kapelniku prof. Gerbiču, ki je z nenavadno živostjo vodil celo opero. (Že z odobranjem sprejeti ouverturi je jako hasnil nekoliko hitrejši tempo, in cel večer se je poznalo pevcem, da zastavljajo — z jedno izjemo — z zaupno sigurnostjo; ravno tako je orkester voljno udal se svojemu vodji. Divno lepa posebno v tej vlogi, zdelase nam je gospica Leščinska, še živahnejša v igri nego lani in je z zmagovitim glasom in pravim čutom pela svojo Marinko ter po vseh točkah imela svoj glavni delež na aplavzu. Nova je bila gospica pl. Towarnicka kot Ljudmila ter po svoji navadi — požrtvovalna v maski — korektno in diskretno zvršila malo ulogo Ljudmile. Gospica G. Nigri-nova je pela Agato. Izredno pri humorji in pri glasu je bil g. Vašiček ter dobil poseben aplavz po svoji ariji „Kdor ima deklet“. Gospod Beneš se nam je zdel početkoma nekoliko indisponiran; morda je pa ravno vsled tega pel nekoliko delikatneje, kar smo opazili posebno v duetu s Kecalom, pa tudi v duetu z Marinko in v ganljivem spevu „Kdo mi verjame“. Vse te točke, kakor tudi kvartet in tercet v prvem dejanju so našli glasno odobrenje. Gospod Pavšek je pravi unikum kot Vašek, tako kot pevec kakor v igri. V zaslugo mu štejemo, da ni nikjer prekorščil meje dostojne komike. Z mičuo Esmeraldo (gč. Polakovo), g. Rusom, čegar polni tenor se čim dalje bolje razvija, in g. Perdanom je tudi pripomogel k burnemu uspehu po-

pularnega cirkusa. Sploh se je temu prizoru sledeči tercet (Esmeralda, vodja, Vašek) odlikoval po čisti intonaciji. (Herkulova dela atletova je letov s karakteristično masko in estetiškim nastopom izvrševal g. V. Gospoda Noll (Krušina) in Štamcar (Miha) sta z navadnim zanesljivim uspehom popolnila ensemble; ista pohvala gre tudi zboru, zlasti mešanemu. Čudapolni sekstet se v drugič ni toliko posrečil, kakor prvič. Morda bi g. dirigent prav storil, da se ne udá občinstvu in ne ponavlja te težke točke, ako se je prvič dobro izvršila. — Gledališče je bilo do zadnjega prostora razprodano, in še bo, dokler bo imelo naše občinstvo priliko slišati svojo ljubljeno tako popolno kakor sinoči.

— (Vabila in vstopnice za bodočo maskarado „Sokola“ Ljubljanskega) je izdelal g. Milutin Zarnik povsem originalno. Kakor cela zabava, tako so že vabila slikana v jednotnem slogu in bodo sigurno mikavno vplivala na zabaveželjno občinstvo. Vojna mej Kitajci in Japonci še ni končana; na maskaradi se bode pa vsakdo lahko uveril, da vlada velik antagonizem tudi mej lepimi Japonkami in Kitajkami. Upamo seveda, da ne pride do resnega boja, nego se že ob pričetku zabave sklene trajni, toda sicer oboženi mir. Vabila in vstopnice priredila bode po navlašč izdelanih klišejih občeznana umetniška tvrdka Angerer na Dunaji. Odbor se ne straši obilnih žrtev, da priredi zadnjo maskarado izvan „Narodnega doma“ kot živahen prehod v novo družabno življenje v lastnem slovenskem hramu, čim najzabavneje.

— (Carinski ažio) za plačila carinskih pristojbin v srebru namestu v zlatu se je določil za mesec december z 24%.

— (Častnim občanom) je izvolila občina Dole pri Litiji gospoda Ivana Jeretina, posestnika v Gradcu pri Litiji ter prvomestnika litijskega cestnega odbora, v znak hvaležnosti, za zasluge, ki si jih je pridobil za napravo in izboljšanje obstoječih občinskih potov.

— (Z Planine) se nam piše: Preteklo nedeljo se je vršila tu volitev zastopnikov občine v krajne šolske svete v Planini, na Ucu in na Rakoku. V planinski krajni šolski svet so bili izvoljeni gg. J. Lenassi, A. Milavec, F. Martinčič, J. Kremenšek in J. Blažon kot svetovalci, a namestnikom pa F. Meják in A. Lavrič. Učani so si izbrali gg. Fr. in A. Gaesdo in M. Modica; Rakovci pa gg. L. Sebenikarja, J. Urbasa in J. Modica. Razen jednega pripadajo vsi k narodni stranki.

— (Nesreča na Krasu.) Javili smo že, da je sprevednik Sterek pri postaji Gor.-Ležace padel s hojne deske osebnega vlaka, da je bil povožen in da je umrl na lici nesreče. Zatrjuje se nam sedaj, da je moža vrgla močna burja z deske. Taki slučaj se poseba zadnji čas na Krasu množe, a kriva je tega v prvi vrsti južna železnica, ker ne napravi takih vozov, kakoršne imajo že vse druge železnice. Čudno, da se naša vlada za to nič ne meni!

— (Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu novembru je 65 strank vložilo 8572 gold. 68 kr., 19 strank vzdignilo 7086 gold. torej se je več vložilo 5486 gld. Stanje ulog je po odbitku izplačanih vlog 57.543 gld. 96 kr. Na hipoteke se je izposodilo in izplačalo do sedaj 37.460 gl.

— (Prva žebliarska in železarska obrtna zadruga v Kropi) se zove nova zadruga z omejenim poroštvom, ki se je ustanovila v Kropi. Pravila so se že predložila v potrjenje. Za drugi je obljubljena od raznih strani podpora in se je nadejati, da bode mogla izdatno izvrševati svojo blagodejno nalogo.

— (Celje mora ostati nemško!) Tako patetično deklamuje glasilo Celjske nemškutarske klike zdaj, ko so celo nekateri nemški meščani uvideli, kako aboten je boj proti slovenski gimnaziji, in so podpisali prošnjo za ustanovitev take gimnazije, ki bode mestu le v materijeino korist. Upravo smešna je trditev, da je ravno nemštvo povzdignilo blagostanje Celja in da že zarad tega mora Celje tudi za naprej ostati nemško. Da se Celjskim rene-gatom, ki večinoma žive od Slovencev, godi tako dobro, te je pripisati jedino le dobrodušnosti slovenskega ljudstva, ki nosi svoj dekar takim sovražnikom svoje narodnosti in jih tako vzdržuje. Ako pa bi Slovenci danes ali jutri hoteli postati bolj ološčni, bode hitro konec nemške gloriole marsikate rega sedanjih Celjskih Germanov.

— (Z Graškega vseučilišča.) V poletnem semestru je bilo vpisanih rednih in izrednih slušateljev na juridični fakulteti 579, na medicinski 569 in na filozofski 179. Kart za prosto hrano se je izdalo 7500 in je dobivalo to podporo 29 pravnikov, 81 medicincev in 20 filozofov.

— (Akad.-tehn. društvo „Triglav“ v Gradcu) priredi, kakor vsako leto, tudi prihodnje leto 16. januarja 1895. „Triglavov ples“. Odbor „ad hoc“ se je sestavil in deluje pridno, da se bo slavnost vršila s takim sijajnim vsepom, kakor zadnja leta. Sme se nadejati, da bo udeležba mnogobrojna, ker je že zdaj splošno zanimanje.

— (Slovensko pevsko društvo v Trstu) se pod vodstvom g. Srečka Bartlja prav marljivo pripravlja za bodoči koncert. Vpisanih je nad trideset izvršujočih članov, ki redno zahajajo k vajam. Novi se vzprejemljejo samo še do konca tega tedna.

— (Tržaške šole zopet odprte.) Namestništvo v Trstu je na predlog mestnega fizikata in magistrata odredilo, da se zopet odprejo javne in zasebne ljudske šole, izvzemši prve tečaje. Zaprta ostane samo ljudska šola na Gardjeli in vsi otroški vrtovi. Šole se bodo strogo zdravstveno nadzorovale. Vse omenjene šole so se odprle včeraj.

— (Burja v Trstu.) Predvčeršnjim je bila v Trstu zopet silna burja. Morje je bilo strahovito razburkano in vožnja nemogoča. Na mnogih krajih po mestu so se morale razpeti vrvi, da so se ljudje prijemali zanje.

— (Hrvatsko-slovensko veteransko društvo „Tomislav“ na Dunaji) priredi v petek 7. t. m. III. redno skupščino. Početek ob 7. uri zvečer. Lokal: Hotel Nagler III. Rennweg 59. Slovanski gostje dobro došli!

— (Odlikovanja.) Gospa Ružička Strozzi, ki se je te dni vrnila s svojega gostovanja v Pragi in v Brnu, je bila imenovana častnim članom hrvatskega narodnega gledališča v Zagrebu. Srbaki kralj jej je podelil red sv. Save V. reda. — Dramaturg narodnega gledališča v Zagrebu prof. Nikola Andrić in ravnatelj Adam Mandrović, ki sta se udeležila kot zastopnika hrvatskega gledališča petindvajsetletnice srbskega gledališča v Beogradu, sta dobila srbski red sv. Save IV. reda.

— (Novi brzojavni uradi na Hrvatskem) Z dnem 14. t. m. se odprejo pri poštnih uradih v Vrbovskem, Delnicah in Lokvah, z dnem 16. t. m. pa v Fužinah brzojavni uradi z omejenim dnevnim službovanjem.

— (Razpisane službe.) Mesto okrajno sodnega pristava v Radovljici z dohodki IX. čla. razreda. Prošnje do dne 17. t. m. predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani. — Mesto okrajnega sodnika v Laškem trgu oziroma pri kakem drugem okr. sodišču. Prošnje do dne 18. t. m. predsedstvu okrožnega sodišča v Celji. — Na jednorazrednici v Rudniku mesto voditelja s plačo 450 gld. in funkcijako priklado 30 gold. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 1. januarja 1895. — Mesto sodnega sluga pri okr. sodišču na Brdu. Prošnje do dne 4. januarja 1895. istotam

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Dr. Fran Jurtela, odvetnik v Šmarji pri Jelšah 20 kron, za Velikovsko šolo — G. Josip Stelč v Kamniku 8 kron, nabral v isti namen pri koncertu dne 2. t. m. v čitalnici v veselju družbi. — Skupaj 28 kron. — Žveli rodoljubni darovalci in njih naslednik!

Za šolo šolskih sester v Velikovem so darovali družbi sv. Cirila in Metoda 2. nabirka: Malo omizje slovenskih udeležencev I. nižjeavstrijskega katoliškega shoda po g. med. Fr. Jankoviču 10 kron in neimenovan domoljub 2 kroni za mesec november in december kot mesečnino, ki jo bode plačeval, dokler ne prično čč. šolske sestre poučevati v Velikovem. Domoljubi! Skrajni čas je, da poskrbimo za koroške brate. Pomnimo: Dvakrat dá, kdor hitro dá. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Razne vesti.

(Verdijeva oporoka.) Slavn skladatelj Verdi, kateremu je bila sreča do konca svoje že visoke starosti tako mila, da je zbral s svojim umom velikansko premoženje, se je skazal hvaležnega onim, ki so v prvi vrsti pripomogli širiti njegovo slavo. V svoji oporoki določuje, da se vse njegovo imetje, ki presega 10 milijonov frankov, uporabi za srečo italijanskih glasbenikov in pevcev, ki so mu pripomogli pridobiti to premoženje. Na jednom njegovih posestev se bode zgradila velika palača, v kateri bode preskrbljenih z največjo udobnostjo 200 umetnikov in umetnic, ki so brez imetja dokončali svojo umetniško kariero. Načrti so že gotovi in želi Verdi, da se zgradba skoro dovrši, da jo bode še sam mogel odpreti.

* (Najmrzlejši obljudeni kraj zemlje) je Vrhovansk v istočni Sibiriji, ki leži pod 67°34 m. severne širine, 133°51 m. istočne daljave od Greenwicha, 107 metrov nad morjem. Prof. Wild je bival celo leto v tem kraju in raziskaval temperaturo. Največji mraz je bil v januarji — 51.1° C., največja toplota v juliju + 13.8° C. Povprečno je zima po 4 do 5 mesecev in je mraza od 40 do 50° C.

* (Uboj pri gledališki predstavi.) V Przemyslu na Galiskem je priredil tamošnji „Sokol“ gledališko predstavo. Igrala se je slovaška tragedija „Korayau“. Magistratni uradnik Solaki je m j igro prebodel peka Cynskega tako nesrečno, da je poslednji umrl na odru pred očmi prestrašenega občinstva.

Književnost.

— Kratkij horvatsko-ruskij slovar. (Kratki hrvatsko-ruski rječnik) A S-v-r-v. U Zagrebu. Tisk Dioničke Tiskare. 1894. Str. 111. Cena 50 kr. Ta pregledni slovar, v kateri so vzete najpotrebnejše besede, je sestavljen jako spretno. Razen slovarskega gradiva nahajamo v knjigi nekaj berila za vajo. Priporočamo lepo natisneno kajigo prav toplo. Naj bi pomagala razširiti in utrditi idejo slovenske kulturne in moralne vzajemnosti.

— Teatrlna biblioteka. Uredjuje Nikola Andrić, dramaturg hrvatskog narodnog glumišta u Zagrebu. Br. 2. Fedra. Tragedija u pet činova od Racina Prevco Avgust Šenoa. U Zagrebu. Knjižara Dioničke Tiskare. 1894. Str. 128. Cena 40 kr. Sloveči hrvatski pisatelj Avgust Šenoa je hrvatsko literaturo obogatil z mnogimi vzglednimi prevodi. Mej najboljša spada prevod Racinove „Fedre“. Novi izdaji je urednik prof. Andrić dodal uvod, kjer se kratko, a jezgrovito ocenjuje tragedija sama, vrh tega pa se nahajajo v njem za igralca prevažne opomnje. Ta „teatrlna biblioteka“ je res uzorna in prav iskreno bi bilo želeli, da se po njej preuredi tudi „Slovenska Talija“.

Brzojavke.

Krško 5. decembra. Advokat dr. Mencinger je voljen županom in je volitev vzprejel.

Trst 5. decembra. Občinski svet je v sinočni seji sklenil, pritožiti se na naučno ministerstvo, ker je namestništvo razveljavilo sklep glede odprave sedanjih zemljevidov iz okoličanskih šol.

Dunaj 5. decembra. Kritični položaj je nespremenjen. Levičarski listi pozivljajo konservativce, naj se uklonijo zahtevam poljsko-levičarske zveze glede volilne reforme, sicer da bodo sami sebi imeli pripisati posledice svojega odpora.

Dunaj 5. decembra. Poslanska zbornica je danes nadaljevala specialno razpravo o kazenskem zakonu. Predlog glede kaznovanja s smrtjo se je vzprejel s 148 proti 66 glasom.

Dunaj 5. decembra. Mej vlado in tirolskimi poslanci se vrše važna pogajanja glede deželne avtonomije Tirolske. Posredovalec je dr. Kathrein.

Budimpešta 5. decembra. Po sankciji cerkvenopolitičnih predlog odstopi celo ministerstvo.

Berolin 5. decembra. Danes se je v novem poslopu sešel državni zbor. Govori se, da misli vlada, da se odklonijo zoper socialiste naperjene predloge, na kar bi se zbornica razpustila. Prestolni nagovor pvdarja trdno upanje, da se ohrani mir. Razmerje mej Nemčijo in vsemi drugimi državami je jako dobro. Nagovor omeni, da je bil Carnot umorjen in se spominja zvestega sotrudnika za ohranitev miru, carja Aleksandra.

Poslano. Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile, (1227-6)

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko čistilo, raztapljačo sredstvo. — 1 škatljica a 15 pil velja 15 kr., 1 zavoj = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — **Zahtevaj izrecno Neustein-ove Elizabetne pile.** — **Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rufede tiskane naše protokolevane varstveno znamko „Sv. Leopold“ in našo firmo: lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto. Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri g. lekarji G. Piccolti-Jl.**

Tujci:

4. decembra.

Pri Slomu: Kostyszyn z Dunaja. — Landrer iz Brna. — Krakar iz Kočevja. — Černy, Müller iz Prage. — Slanc, Sebegula iz Novogameta. — Luznar iz Seic. — Hora iz Jesenca. — Leder iz Gradca.
Pri Maltiš: Fleischer, Dobesch, Wikhart z Dunaja, Deutsch iz Budimpešt. — Rumbold iz Gradca. — Oswald, Göderer, Jakli iz Kočevja. — Lager iz Prage.
Pri avstrijskem cesarju: Jerman iz Voloske. — Huter iz Kočevja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
4. dec.	7. zjutraj	737.1 mm.	-12° C	sl. svz.	snež.	12 30 mm.
	2. popol.	742.2 mm.	-10° C	brevz.	snež.	
	9. zvečer	748.8 mm.	-05° C	brevz.	snež.	snega.

Srednja temperatura -0.6°, za 0.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 5. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	100	gld.	05	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	100			
Avstrijska zlata renta.	124		40	
Avstrijska krona renta 4%.	100			
Ogerska zlata renta 4%.	123		65	
Ogerska krona renta 4%.	98		05	
Avstro-ogerske bančne delnice.	1051			
Kreditne delnice.	397		50	
London vista.	124		50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	60		97 1/2	
20 mark.	12		20	
20 frankov.	9		90 1/2	
Italijanski bankovci.	46		25	
C. kr. cekini.	5		87	

Dné 4. decembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	150	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196			
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	132		50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% slati sast. listi	125			
Kreditne srečke po 100 gld.	118		50	
Ljubljanske srečke	25		75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	23		50	
Akoje anglo-avstr. banke po 200 gld.	178		75	
Tramway-drž. velj. 170 gld. a. v.	421			
Papirnati rubelj	1		34 1/2	

Z Bogom!

kličem prigodom moga odlazka slavnemu slovenskom občinstvu Ljubljane, koje me je toliko puta svojom simpatijom počastilo. Od srca mu hvala!

Z Bogom malom ali dičnom i krasnom kolu Hrvatica i Hrvata, koji me kao brata primiše.

Konačno z Bogom mojim drugovom i prijateljem, koji me kao druga paziše i častiše, s kojima se nemogoh osobno oprostiti.

Živili Slovenci i Hrvati!

Ljubljana, dné 4. prosinca 1894.

Dragutin Freudenreich,

bivši redatelj slov. drame, sada član hrv. nar. zemaljsk. kazališta u Zagrebu.

Slovenke!

Mladič, lepe zunajnosti, 32 let star, imajoč v jednom večjih mest svojo lastno trgovino z manufakturnim blagom, vredno nad 5000 gld., išče si tem potom — zaradi pomankanja nadaljnega znanja — poštene, varčne in marljive soprogo, bodisi da je dekle ali gospodična ali pa mlada vdova, imajoča nekaj gotovine, od dobrih starišev, in je lahko iz dežele ali iz mesta. (1863-2)

Rešne ponudbe, in ake je mogoče tudi s sliko, ki se vrne, in se jamči za strogo molčečnost, naj se vpošljejo pod šifro „100“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Karol Recknagel

v Ljubljani, Glavni trg št. 24

priporoča

najnovejše
po najnižjih cenah

v pozamentarijah, plišu, baržunu, trakovih, čipkah, kakor tudi v vseh potrebsčinah za krojače in III. modistinje. (1:95-6)

Na zahtevanje tudi vnanjim naročiteljem vzorce z obratno pošto in poštne prosto.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalji časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selsthal v Auasse, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovico, Pilsen, Marijine vare, Eger, Karlove vare, Francove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregence, Gurth, Genova, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovico, Pilsen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak iz Kočevja, Novoga mesta, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovico, Solnograda, Linca, Steyra, Gmudena, Ischla, Auasse, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 12. uri 19 min. dopoldne osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovico, Solnograda, Linca, Steyra, Parisa, Genova, Gurth, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Linca, Pontabla, Trbiša.
Ob 2. uri 32 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 33 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 55 min. popoldne v Kamnik.
Ob 9. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika. (4-276)
Ob 11. uri 15 min. dopoldne iz Kamnika.
Ob 6. uri 30 min. zvečer iz Kamnika.

Notarski kandidat

popolnoma izurjen v vseh semljeknjižnih, zapuščinskih in sploh beležniških, kakor tudi prepisnih zadevah z večletno prakso, zmožen za vodstvo pisarne, želi s 1. januarjem 1895 prenesti dosežanje mesto. — Več se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1374-1)

„Tonhalle“.

Rezbarije, galanterijsko blago in igrače

kot

darila za Miklavža in Božič

ima v največji izbi po najnižjih cenah in jih priporoča najbolje (1335-10)

Fr. Stampfel

v Ljubljani, Kongresni trg.

„Tonhalle“.

Aviso.

V kolodvorski restavraciji

se bode

vsak četrtek in vsako nedeljo

točilo toli priljubljeno

Monakovsko Spaten-pivo

Nastavilo se bode ob 10. uri dopoldne.

Proseč mnogobrojnega poseta z velespoštovanjem

Fran Kaube,

(1259-9)

restavratör.

Potrni najgloblje žalosti javljajo podpisanci vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za nje prežalostno vest o smrti gospoda

Antona Dekleve

posestnika

ki je v torek dné 4. t. m. ob 7. uri zjutraj, po dolgi bolezni, prejemši svete zakramente za umirajoče, v 79. letu dōbe svoje mirno in vdan v božjo voljo v Gospodu zaspal.

Truplo predragega nepozabnega pokojnika se bode v četrtek dné 6. decembra t. l. ob polu 3. uri popoldne v hiši žalosti, Maiffredygasse št. 6, svečano blagoslovilo, na pokopališče sv. Petra prepeljalo in v rodbinsko rakev položilo k večnemu počitku.

Svete zadušne maše brale se bodo v petek dné 7. decembra 1894 ob 9. uri dopoldne v župni cerkvi sv. srca Jezusovega.

V Gradci, dné 4. decembra 1894.

Marija Dekleva, mati. — **Josip Dekleva**, posestnik, **Vekoslav Dekleva**, c. kr. sodiški adjunkt, sinova. — **Josipina Lavrenčič**, porojena **Dekleva**, **Franja Žužek**, porojena **Dekleva**, **Antonija Dekleva**, hčere. — **Fran Lavrenčič**, posestnik, **Fran Žužek**, c. in kr. nadinženir, zeta. — **Jera Dekleva**, porojena **Verbič**, **Pierina Dekleva**, porojena **Demonte**, sinahi.

Venci se vsled pokojnikove želje hvaležno odklanjajo.

Prvi šajerski pogrebni zavod.

(1373)

CHINA SERRAVALLO z železom

neobhodno potreben za slabotnike in rekonvalescente.

Vzbujja slast do jedij, krepi živce, zboljša kri.

Srebrna svetinja: XI. medicinski kongres Rim 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Benetke 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Kiel 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava Amsterdam 1894.

Od zdravniških avtoritet, kakor dvorni svetnik prof. dr. baron Kraft-Ebing, prof. dr. vitez Mosetti-Moorhof, prof. dr. Schanta, prof. dr. Monti, prof. dr. Neusser, primarij dr. vitez Nicolich, najbolje priporočen itd. itd.

To izborna restitucijsko sredstvo je zaradi dobrega svojega ukusa priljubljeno zlasti otrokom in ženskam. (1257-8)

Predaja se v steklenicah po 1/2 litra in 1 liter v vseh lekarnah.

Lekarna Serravallo, Trst.

Razpošiljalnica medicinskih stvari na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavna zaloga v Ljubljani: Lekarna Piccolti, Dunajska cesta, dalje lekarna Mayer in L. Groetschel.

Na najnovejši in najboljši način
umetne 1180-15

zobe in zobovja

natavlja brez vseh bolečin ter opravlja plombi-
vanja in vse zobne operacije, — odstranjuje
zobne bolecine z usmrtenjem živec

zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadst.

Priporočeno od ravnateljstva poliklinike!

Uporablja se pri
oslovskem kašlju, influenci, boleznih
na vratu, prsih in pri otroških boleznih

konjakov sladni izvleček.

Neobhodno potreben za rekonvalescente.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, droguerijah.

Tvornica (1302-6)
konjakovega sladnega izvlečka v Leipniku.

Zelodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom
Marijinceljske kapljice.

Te kapljice so zelo pro-
spešne (provzročijo slat
do jela, razstvarjajo sliz,
so pomirjive in olajšujejo,
ustavljajo krč in krečajo
želodec; rabijo pri napa-
njanju in zapečenosti,
preobloženem želodcu z
jedili in pijačami i. t. d.

**Steklenica z rabilnim
navodoma velja 20 kr.,
tucat 2 gld., 3 tucate
samo 4 gld. 80 kr.**

Priporočajo jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1010-13)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Več sto mernikov

lepega brinja

proda (1368-2)

Alojzij Domicelj
v Zagorji pri Št. Petru.

Proti kašlju in nahodu, zlasti pri otrocih, proti
zaslizenju, boleznim na vratu, na želodcu in
mehurju se najbolje priporoča

**Koroški
rimski vrelec.**
Najfinejša namizna voda.

**Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, v
Kranji pri Fr. Dolenz-u. (1287-4)**

Ravnokar je izšel

Stenski koledar

za 1895. leto.

Sestavljen je ukusno in
praktično in se dobiva pri
založniku

Ant. Zagorjann
knjigarju
v Ljubljani, v Zvezdi.

1 izvod stane 25 kr., po
pošti 28 kr.

Jakob Zalaznik

slastičarski in pekovski mojster
v Ljubljani, Stari trg št. 21

priporoča slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnih

slastičarskih izdelkov

primernih za (1348-6)

Miklavževa in božična darila

kakor tudi štirikrat na dan sveže

ukusno, zdravo in slatno pekarsko pecivo.

Za praznike pristne, sloveče

kranjske potice.

Razpošilja se tudi na zunanjo točno.

Prodajalka

izurjena v trgovini z mešanim blagom, slovenščine
in nemščine v govoru in pisavi popolnoma sposobna.
z dobrim spricem, vzprejme se lahko tako
pri **Franu Ks. Grebenc-u**, trgovcu v Veli-
kih Laščah. (1367-2)

Proda se takoj:

hiša

v večjem trgu na Dolenjskem, na dobrem prostoru, ter pri-
pravna za (1362-2)

gostilno in mesarijo

kakor tudi za prodajalnico pod ugodnimi pogoji.
Ponudbe naj se blagovolijo poslati upravnistvu „Slo-
venskega Naroda“.

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

klobukov

priporoča

J. Soklič.

Gledališke ulice št. 6.

M. RANTH (Viktor Ranth) (27)

Ljubljana, Marijin trg 1

priporoča veliko zalogo oprem za kro-
jače in čevljarje, beleprtenega blaga in
podvlek, bombaža in ovčje volne, preje
za vezenje, pletenje, šivanje in kavli-
čanje, tkanega in nogavičarskega blaga,
predpasnikov, živetkov in rokavic, po-
zamentirkega in drobnega blaga, tra-
kov, čipk in petljanj, cipkastih zaves in
preprog, umetelnih ovčev in njih delov.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuvai

(33)

lastnega izdelka za dame, gospode in
otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno
in po nizki ceni. Vse mere se shranju-
jejo in zaznamujejo. Pri zunanjih na-
ročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Ustanov-
ljeno **J. J. NAGLAS** leta 1847.

tovarna pohištva

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in
Gospodarske ulice (Knežji dvorec).

Zaloga jednostavnega in najfinejšega le-
senega in oblaženega pohištva, zreal,
strugarskega in pozlatskega blaga, po-
hištvene robe, zavesa, odeje, preprog, za-
stiral na valjeh, polknov (žaluzij). Otro-
ški vozički, železna in vrtna oprava, ne-
pregorne blaginice. (35)

Restavracija „Pri Zvezdi“

cesarja Josipa trg.

Velik zračni vrt, stekleni salon
in kegljišče.

Priznana izvrstne jedi in pijače
in skupno obedovanje.

(22) **F. Ferlinc, restavratör.**

Josip Reich (23)

Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4

priporoča čast. občinstvu dobro ur-jeno

kemično spiralnico

v kateri se razparane in nerazparane
moške in ženske obleke lepo očedijo.
Pregrinata vsprejmo se za pranje in
obno v pobarvanje. V barvarji vspre-
jema se svilnato, bombažno in mešano
blago. Barva se v najnovejših modah.

46.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša
zaloga za šivilje.

(34)

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Slakarja napisov,
stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak
in pokost. (20)

Glavni zastop Barthold-jevega ori-
ginalnega karbolina. Maščoba
za konjska kopita in usnje.

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradisce št. 8, Igriske ulice št. 3

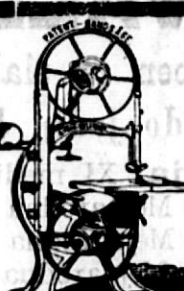
priporočata p. n. čast. občinstvu svojo
vel ko zalogo vsakovrstnih

pečij in glinastih snovij

kakor tudi

štedilnikov

in vseh v to stroko spadajočih del po
nizkih cenah. (31)

G. Tönnies
v Ljubljani.

Tovarna za stroje,
železo in kovino-
livenica.

Izdeluje kot posebnost:
vse vrste strojev
za lesoreznic in
žage. (21)

Prevzame cele naprave in
oskrbuje parostroje in
kotle po najboljši sestavi,
slučajno turbine in
vodna kolesa.

Maksimilijan Patat-ova naslednika
F. Merala & Boneš
v Ljubljani, sv. Petra cesta št. 32,
ali pa sv. Petra nasip št. 27

priporočata se p. n. občinstvu za ženske
in moške obleke, razparane in cele, iste
se lepo očedijo; vzprejemata vsako-
vrstna pregrinjila, svilnate robe in tra-
kove za pranje in pobarvanje, ka-
kor tudi svilnato, bombažno in mešano
blago vseh barv. Obleka se čisti, pere
in barva hitro, dobro in po nizki ceni.

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Vrhniskega piva.

Priznana izvrstna restavracija z veliko
dvorano za koncerte itd. in lepim
vrtom. (36)

— Kegljishe je na razpolago. —
Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Zajamčeno pristni kranjski

brinjevec

liter po gld. 1-20 in

medenovec

liter po gld. 1.—, ki ga priporočajo zdrav-
niki, pri (216)

Oroslav Dolencu
trgovina z voščeno in medom
Ljubljana, Gledališke ulice 10.

Podobe

umrlih urednikov „Slovenskega Naroda“
(Ant. Tomsic, Jos. Jurcic, Ivan Zeleznikar)

dobivajo se

na karton-papirji tiskane
komad po 20 kr.

v „Narodni Tiskarni“, pri gospodu
A. Zagorjan-u in pri drugih knjigo-
trcih.

J. Kunčič

priporoča p. n. občinstvu svojo

izdelovalnico soda-vode

Ljubljana, Sv. Petra cesta 5

(„Pri avstrijskem cesarju“)

z opomo, da rabi vodo iz mest-
nega vodovoda, a v svoji
filijali v Lescah
rabi vodo iz tekočega studenca
nad cesto proti Biedu. (64)

Znanja naročila izvrše se točno.

Čast mi je naznanjati, da sem pre-
vzela po surti mojega moža **Frana Toni**

kovaško obrt

katero bodem nadaljevala, ter se pripo-
ročam za vsa v to stroko spadajoča dela
po nizkih cenah, zlasti za nove podkove.
Dobro delo in točna postrežba.

Z veselostov-ujem (87)

Ivanka Toni

v Vodmatu št. 4.